

నీలీ తెరలు!

రచన : కె. ఎస్. రాజేశ్వరీరాణి.

“సుధా!” ఆశ్చర్యంగా చూసింది నీత!

“అవును నీతా! మనఃపూర్వకంగా అంటున్నాను! నిన్నిప్పుడు ప్రేమిస్తున్నాను. నీకు పుట్టబోయే బిడ్డకు తండ్రిని నేను! నన్ను నమ్ము... ఆత్మహత్య, శిశుహత్య ముసిలితల్లి తండ్రులను ఈ వయసులో ఊధ పెడు తున్నావు... ఏడో తారీఖు మన పెండ్లి” సుధా నీత కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ అన్నాడు.

సుధా చేతుల్ని కృజ్ఞ తాపూర్వకంగా పట్టుకున్న నీత “ఎంత వికాల హృదయం నీది బావా! నిన్ను కాదని పోయిన నాకు మంచి ప్రాయశ్చిత్తం జరిగింది. ఇంత జరి గినా నన్ను నీవు క్షమిస్తున్నావు అంటే నువు నిజంగా దైవానివి!”

“దైవం సంగతి అలావుంచు! కనీసపు మానవ ధర్మ మిది! నన్ను ప్రేమిస్తానని ఇంకన్నా మాటివ్వు!”

నీత తల వంచుకొన్నది. “బావా! ఈ పిలుపుకు కూడా నేను అనర్హురాలిని. ఈ నీత గీత దాటింది అయినా నీ మనసులో నాకు ఇచ్చిన స్థానాన్ని నువు కించపరచలేదు... నిన్ను ప్రేమించకుండా ఎలా వుండను చేప్పు” అమ్మ మొహం చూడాలంటే సిగ్గేస్తోంది.

“ఫర్వాలేదు! తప్పు తెల్సుకొన్నావు చాలు. నాన్న ఎంతో సంతోషపడతాడు నీతా! నీవు గీత దాటావు! కానీ నీ గీత నా హృదయంతో పవిత్రంగా వుంది. అన్నట్లు టానికోలు తెచ్చాను. సంతోషంగా వుంటే మంచి పాపాయి పుడతాడని సిస్టర్ చెప్పిందిగా! నువ్వొక ఏ కలతలూ లేకుండా వుండాలి” సుధా గారా బంగా అన్నాడు.

“నువు నిజంగా దేవుడివి!” కాళ్ళద్దుకోబోయింది. కానీ సుధా దూరంగా జరిగి తప్పు అన్నట్లు నూచించాడు.

నీత నిగ్గుపడిపోయింది. లోనుండి వింటున్న నీత అమ్మ, నాన్నలు కళ్ళు తుడుచుకొన్నారు నిశ్శబ్దంగా.

ఆ రోజు తలంటుకొంది నీత. తన పొడుగుపాటి కురుల్ని ఆరవెట్టుకొంటూ బాల్కనీలో కూచుంది. గత స్మృతులు నీతని కలవర పెడుతూనే వున్నాయి! ఎంత దుర్మార్గుడు గోపీ! ప్రేమించానని, పెళ్ళాడుతానని మాటిచ్చాడు. కాలు జారిందానాడు గోపీ అందానికి, మగసిరికి!

“నాతోరా! మన పెండ్లి మీ బావ చెయ్యనీడు. నాడు నాకు విలన్ లాగ పోగయ్యాడు. నేను I.A.S.కు సెలక్టయ్యాను. త్వరలో డిప్యూటీ కలెక్టరుగా పోష్టు అవుతాను అన్నాడు ఒకరోజు.

కలెక్టర్ తో దరగా పెండ్లి అవలసిన పరిస్థితుల్ని పోగొట్టుకొంటానేమో అని ఆరాటపడ్డది. సుధా అంటే గోపీకి సుతరానూ పట్టదు. ఎవరికి ఎవరు విలనులో తెలియదు కానీ ఒకరంటే ఒకరికి ఉప్పు నిప్పే! రిజిస్టర్ చేసుకొందాం అన్నాడు గోపి.

తానిటు నెలకప్పింది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఏమీ చెయ్య లేకపోయింది తాను. అమ్మతో నయినా చెప్పలేక పోయింది. ఆ రోజు గోపీ తనచేత తాగించి కార్లో పిలుచుకొని వెళ్ళిపోయాడు. విజయవాడలో వున్నట్లు తెల్సుకొన్నది తాను. గోపీకి ఉద్యోగపు ఆర్డరు రాలే దింకా. అన్న వొదినలు మాత్రం వున్నారని వాళ్ళూ తానంటే పడిచావరని పెద్ద ఉద్యోగముడిగా వెళ్ళి వాళ్ళ ముందర నిలబడాలని గోపీ చెపుతుండేవాడు. తన వంటిమీది నగలన్నీ అయింది. ఇహ డబ్బు ఎలా పుట్టిం చాలో తెలియలేదు. అప్పుడు తెలిసింది గోపీ చెప్పిన అబద్దం. ఆసలు I.A.S. పరీక్షకే తాను వెళ్ళలేదని, తన్ను లాడ్జీలో పెట్టాడని, “నీకూ అందం వుంది! నాకూ వుంది. దాన్ని ఆధారంగా చేసుకొంటే బోలెడన్ని డబ్బులు” అన్నాడు. ఎంతమాట అన్నాడో ఈడ్చి కొట్టాలనిపించి కొట్టింది. గోపీ చెయ్యిచేసుకొన్నాడు. అంటే... ఆ రాత్రి ఆ లాడ్జి విడిచింది. ఎక్కడికి పోవాలో తెలియలేదు! అమ్మా నాన్నకు మొహం ఎలా చూపడమో? సుధాకు ఈ విషయం తెలిస్తే బ్రతక నిస్తాడా? రైలు కిందపడి చావాలని నిశ్చయించుకొంది. కానీ దైవంలావచ్చి సుధా రక్షించి పిల్చుకొని వచ్చాడు. వెగా అభయమిచ్చాడు... తన్ను పెళ్ళాడుతానని! గోపీ బిడ్డలకు తాను తండ్రిగా వుంటానని... ఛీ... ఛీ... ఆ ద్రోహి బిడ్డ బతువు భరించరానిదిగా వుంది! ఓ భగ వంతుడా! నన్నెందుకిలా చేసావు? రైలు క్రింద పడి పోయివుంటే బాగుండేది, బావ తప్పు మన్నించడం

చాలా దుర్భరంగా వుంది. బావ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? ఎందుకు తుమించాడు? ఎంగిలి తినడానికి చిన్నప్పటి నుంచి నిరాకరించిన బావ ఇప్పుడీ పరిస్థితిని ఎలా ఎదుర్కొంటున్నాడు? అర్థంకాలేదు సీతకు.

“సీతా!” అరుచుకొంటూ వచ్చాడు సుధ.
 “సీత సుధవేపు చూడానికి చాలా బాధపడ్డది.
 “మగపిల్లవాడు ఆచ్చు నీ పోలికే! అద్భవవంతుడు”
 సుధ సంతోషమంతా మొహంలో అవుపడుతోంది.
 పిల్లాణి చూడానికయినా అసహ్యపడుతోంది సీత.
 “అద్భవవంతుడు! ఛీ...ఛీ...!” గొణుక్కొంది సీత!

“వాణి తిట్టకు! బిడ్డలు దైవస్వరూపులు. ఎంచక్కా ముద్దొస్తున్నాడు” అని సంబరపడిపోయాడు సుధ.
 సీత కన్నీళ్ళు అప్పళించుకొన్నది. బారసాల చెయ్యాలని పట్టుపట్టాడు సుధ! వద్దంటే వద్దంది సీత. కానీ సుధ ఒప్పుకోలేదు. పిల్లాడికి ‘కిరణ్’ అని నామకరణం చేసాడు. వానికి పాలిస్తుంటే సీత వొళ్ళు వికారంతో జలదరించేది...వాణి సుధ ముద్దు చేస్తుంటే సిగ్గుతో కుమిలిపోయేది. నన్నిట్లా ఎందుకు చిత్రవధ చేస్తున్నావు భగవాన్! అని కుమిలికుమిలి ఏడ్చేది! కిరణ్ మాత్రం హాయిగా సుధ చేతుల్లో పెరుగుతున్నాడు. ఆఫీసునుంచి రావడం వీడితో సరిపోతుంది సుధకు.

ఒకరోజు సీత అడిగింది. “బావా! నాకేం పొద్దు పోవడంలేదు. ఏదైనా ఉద్యోగం చెయ్యనా?”
 “నీ ఇష్టం...వీడితో ఆడుకో” అన్నాడు.
 “కాదు. ఉద్యోగం చేస్తాను” అన్నది సీత.

కాలప్రవాహంలో రోజు లేమిటి! సంవత్సరాలు దొర్లిపోతూ వుంది. సీత అమ్మనాన్న ఈ లోకంనుండి తప్పుకొన్నారు. ఇప్పుడు కిరణ్ కు ఏదేళ్ళు వచ్చాయి. కాన్వెంటులో మూడో తరగతి చదువుతున్నాడు. వాడికి సుధ దగ్గర మారెం ఎక్కువ. అమ్మను చూస్తే భయం కూడా. సీత ఈ సంస్కరాలలో నలిగిపోయింది. తాలి కట్టాడు కాని, సుధ ఇంతవరకు సీతని తాకిందిలేదు. అవిషయంగా సీతకూడా ఏమీ అడగలేదు, అనుకోలేదు. కానీ నూచనగా ఒకసారి అన్నది “బావా! నీ ఆరోగ్యం చూసుకో.”

“బ్రహ్మాండంగా వుంది. నువ్వే ఏదో తప్పు చేసిన దానిలా రోజురోజుకూ క్షీణించిపోతున్నావు. టూనిక్లు తేచ్చింది త్రాగడంలేదు నువు. నాకు ద్రోహంచేసి పోవద్దు” అన్నాడు.
 సీత దుఃఖం ఆపుకొంది.
 బావ ఎంత నేర్పరి? ఆశ్రయం ఇచ్చాడు కాని... అనురాగం చూపలేదు, కానీ అందు కాశించలేదు తాను. తానొప్పక, ఇతరుల నొప్పించక...ఎంత చిల్లగా

★

Regd No.
6233

★

USE ALWAYS

JG

BANIANS

★

Phone :
21852

★

JEYA GANESH KNITTING CO
171, KUMARAN ROAD, TIRUPUR-638601.

కలర్ బనియన్లు : * డోరియా, * జెట్టిలు.

వుంటున్నాడు? అలాకానికీ తమకు ఒక బిడ్డ వున్నాడు అని నిరూపించాడు.

ఆ రోజు ఆఫీసునుండి వచ్చి అలసటగా కూచుంది సీత. ఈ జీవితంలో ఎదురీత ఈదడం యెంత కష్టమో తెలుస్తోంది. ఈ రోజు గోపీ అవుపడ్డాడు. నుమాస్తాగానే వుంటున్నట్లుంది. ముగ్గురు పిల్లల్ని ఒక స్త్రీని వెంట పెట్టుకొని ఇంటికొసరం తిరుగుతున్నట్లున్నది. తాను గుర్తించింది కానీ తన్ను గుర్తించలేదు గోపీ. బాగా మారిపోయాడు. అందం ఇద్దరిని వంచించింది. జీవితం కూడా ఇద్దరికీ బాగా పాఠాలు నేర్పింది. తోటి నుమాస్తాగా తన్ను అడిగాడు. “మేడం! మీ ప్రక్క ఇంట్లో మన్నా ఖాళీగా వుందా” అని.

“ఇంట్లు అంటున్నారు ఎన్ని కావాలేమిటి?” అని ఓ నుమాస్తా హాస్యంగా అన్నాడు.

“సారీ! ఒక్క ఇంటికే అద్దె చెల్లించలేము. అడిగేది అలా” అన్నాడు గోపీ నవ్వి. బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నాడు కాదు అనుకొన్నది.

సాయంత్రం పిల్లలతో చూసింది. ఒక్కపిల్లా పుష్టిగా లేదు. భార్య మామూలుగా వుంది. కిరణ్ ని పోల్చుకొని చూస్తే యెంత ఆరోగ్యంగా వున్నాడో, ఎంత ముద్దుగా వున్నాడో, తను ఇద్దరి అందాన్ని వాడు పంచుకొని పుట్టాడనిపిస్తుంది. సీత మనసు అల్లకల్లోలమయింది. కిరణ్ ఏదేళ్ళవాడు. వాణ్ణి ఇంతవరకూ ముద్దుగా చూసింది లేదు. ఆసహ్యించుకొంటూనే గడిపింది. కాని ఈ గోపీని చూస్తే ఆసహ్యం కలగలేదు. పైన జాలి కలిగింది. ఎందుకు? “యవ్వనం యెన్ని అబద్ధాలాడిస్తుంది. ఎంతెంత చేస్తుందో, చేయిస్తుందో?” ఒక నాడు ఒకమ్మాయిని పిల్చుకొనిపోయి దౌర్జన్యంగా, పొరుగుగా మాట్లాడినవాడు ఇప్పుడు ఒక గృహస్థుగా, దీనంగా అవుపడుతున్నాడు.

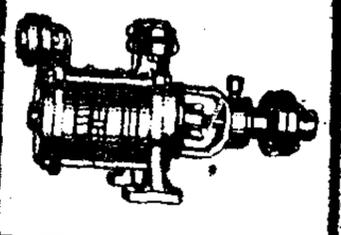
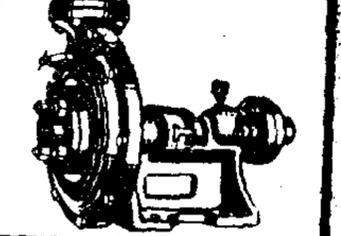
కిరణ్ వచ్చి తల్లిని చూచి తప్పించుకొనిపోవాలనుకొన్నాడు.

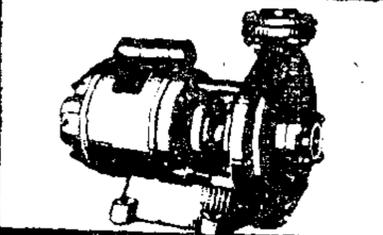
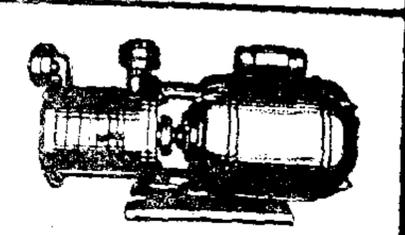
“బాబూ!” అని చేయి చాచింది సీత.
 కిరణ్ ఆశ్చర్యంగా, భయంగా కూడా వచ్చాడు.
 “రాబాబూ! నన్ను చూస్తే భయమా ఆసహ్యమా?”
 “భయం” అన్నాడు కిరణ్ దగ్గరికొస్తూ...
 “నాన్న గారే?” అని అడిగింది సీత.
 “నాన్న కాదు, బాబాయి” కిరణ్ నవ్వాడు లేతగా.

WE MANUFACTURE:-

- SKM SINGLE PHASE ELECTRIC MOTORS**
- SKP SELF PRIMING CENTRIPETAL PUMPS**
- SKP CENTRIFUGAL PUMPS**
- SKM/SKP UNIT ELECTRIC SINGLE PHASE CENTRIPETAL PUMPING SETS**
- SKM/SKP UNIT ELECTRIC SINGLE PHASE CENTRIFUGAL PUMPING SETS**

SREE KRISHNA FOUNDRY
ISIRI FRACTIONAL PAPPANAICKENPALAYAM (P.O. No. 24003)
AVANASHI ROAD GOIMBATORE - 641037

సీత వులిక్కిపడ్డది. “బాబాయి” అవును... నుధ బాబాయిగాక నాన్నా?”
 కిరణ్ నుధని ఎలా పిలుస్తున్నాడో కూడా తను తెల్సుకోలేకపోయింది!
 నుధ ఆఫీసునుంచి వచ్చి ఇక్కడి దృశ్యం చూచి కొంత నేపు అలా గేనిల్చిపోయాడు. సీత తలవంచుకొన్నది.
 “కిరణ్! ప్రయివేటు మాసారు వచ్చారు.”
 కిరణ్ చెంగున దూకి వెళ్ళిపోగా నుధ పోబోతుంటే సీత అడిగింది. “నుధా! నిన్ను బాబాయి అని పిలవమన్నావా?”
 “కిరణ్ ని...” నుధ నవ్వి అన్నాడు.
 “ఊ...మంచిది” సీత నిట్టూర్చి అన్నది.
 “సీతా నీకు కోపంగా వుందా! వాడికి తండ్రిని నేనే అని చెప్పాను కదూ? పిలవడం మాత్రం బాబాయి అని పిలిపించుకొంటున్నాను...”
 “నా కెందుకు కోపం నుధా! ఈ విషయంలో నిన్నేమని అడగగలను? ఏమడగగలను?”
 “సీతా! వాడికి తండ్రి అనుకుంటే నాకూ తెలియకుండా ద్వేషం వస్తుందేమో అనుకొన్నాను. అందుకే వాణ్ణి అలా పిలవమన్నాను.”

“నీకూ అని బిడ్డలుంటే ద్వేషం వచ్చేదేమో?” సీత అడిగింది.

నుధ కొంత సేపు మాట్లాడలేకుండా నిలుచున్నాడు. “సీతా! నీలాగే మన ప్రక్కంటి గీత కూడా గీత దాటింది! ఆ రోజు ఆత్మహత్య చేసుకొంటుంటే కాపాడాను. నువు నన్ను ద్వేషించడం చూచి గీత నన్ను ప్రేమించడం మొదలుపెట్టింది. గీతను గీత దాటించిన వాడు నేను. అంచేత ఆత్మయ్య సలహాతో గీతను పెళ్ళాడవలసి వచ్చింది. కాని గీత బాబుని కనిచని పోయింది! ఆ పరిస్థితుల్లో నువ్వు వెళ్ళిపోయావు. రైలు క్రింద పడనున్న నిన్ను రక్షించి తీసుకొచ్చాను! నీకు ఆశ్రయం ఇచ్చానే కాని, నేను గీతను, బాబుని మర్చిపోలేకపోయాను. బాబుని ఆనాధ శరణాలయంలో వాడు ఇప్పుడు మూడో క్లాసు చదువుతున్నాడు. గీత

దగ్గర ప్రమాణం చేశాను “జీవితంలో ఏ స్త్రీని చూడనని” కానీ విధి నా మాటలను వమ్ముచేసింది కాని, నిన్ను భార్యగా మాత్రం శ్రీకరించలేకపోయాను నన్ను క్షమించు సీతా!”

సీత ఆవాక్కులు నిలబడిపోయింది. కొంత సేపటికి తెప్పరిల్లింది. “బావా నిన్ను ఆర్థించుకోలేకపోయాను. బాబుని తీసుకొనిరా! వాణ్ని ప్రేమతో పెంచి పెద్ద చేశాము.”

“ఆ అదృష్టం వాడికిలేదు సీతా! నిన్ను కన్ను మూసాడు!”

“నుధా! సీత గట్టిగా అరిచింది.

“అందుకేనేను తండ్రిగా నేను అనరుణి. అని” నుధ వెళ్ళిపోయాడు.

సీత నిశ్చలంగా కూర్చుండిపోయింది.

మోటార్లు - పంపులు

మరియు

IS No. 325

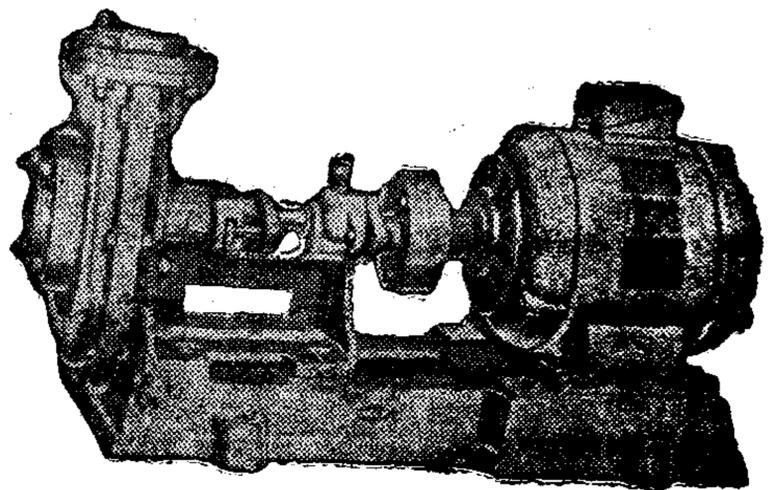

మోనోబ్లాక్లు

- ◆ చక్కని పరుగు.
- ◆ చిరకాల మన్నిక.
- ◆ ఖర్చులో తక్కువ.

—: మా తయారీపులు :—

- ◆ 30 ఘేస్ ఎలెక్ట్రిక్ మోటారులు.
- ◆ సింగిల్ ఘేస్ మోటారులు.
- ◆ సెంట్రీఫ్యూగల్ పంపులు.
- ◆ డొమెస్టిక్ పంపులు.
- ◆ మోనోబ్లాక్ సెట్స్.

—: తయారించువారు :—

Phone Office: 87-206

Resi: 32510

Grams: "TERMINALS"

వేక్ పీల్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ

వీలమేడు [తపాల పెట్టె నం. 1623] కొయంబత్తూరు - 641 004.

స్టాకినులు :—శ్రీ వరదరాజు ఎజెన్సీస్, 4-5-168, మహాకాలి స్ట్రీట్, సికిందరాబాద్ - 500 008.